

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXCIV. Differentia 6. Iure civili delegatus non exequitur sententiam suam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

revocari non potest, quemadmodum alia, puta, non habentes vim definitivae sententiae, quae sive ab ordinario, sive à delegato Judice revocantur. *Gloss. in l. Quod iussit ff. de re iudic. & ibi Alexand. iuxta textum in c. Cessante de appellat.* Quod tamen fallit in interlocutoria, quae iudex ordinarius pronunciat, se non esse iudicem, seu iurisdictionem non habere. Potest enim revocare illam secundum *Baldum in l. si praeses. C. Quomodo & quando iudex. Dixi interlocutorias non habentes vim definitivae sententiae, revocari posse, ut indicarem, eas non revocari, quae vim definitivae habent, & aliam post se sententiam non expectant: quales sunt ini-*

tio nominatae, quae praecipunt aliquid dari, vel restitui. *Maranta Par. 6. §. Decisorio iudicii num. 45. & 46.*

11. Discrimen igitur juris facti, & profani in eo consistit, quod Canones revocationem sententiae interlocutoriae absolute & in omni casu, quo litigantes se gravatos existimant, indulgent. Legibus autem excipiuntur sententiae interlocutoriae, ex quarum revocatione timetur iniuria, vel malitia, in quam nimium quantum poni sunt, qui terrena sapiunt, & aliorum facultatibus quacunque industriae attractis, suas cumulare appetunt. *v. Gaill. l. I. observ. 129. Barb. in v. Cum cessante, & quos ipse enumerat.*

CXCIV.

DIFFERENTIA 6.

Iure civili delegatus non exequitur sententiam suam. *l. à divo Pio. ff. de re iudic. nec potest quem in possessionem mittere. At Iure Canonico id non servatur. c. Quisquis. 2. 2. 3. c. suspicionis. de offic. delegati. c. Si quis. de foro comp. Bartol. 140. Io. Bapt. à S. Blas.*

147. *Galvan. 46. Canilius 5.*

Iudex ordinarius est, qui suo iure, vel principis beneficio, universaliter exercere iurisdictionem potest, cui scilicet universitas causarum comissa est. Delegatus vero cui à principe, vel ab ordinario, vel à delegato principis causa committitur, vices gerens delegantis, & proprium nihil habens (quoad iurisdictionem. *l. I. §. qui mandata ff. de offic. eius. cui mand. est iurisdictione. Seculatores in tit. de Delegato.* Ab ordinario differt (aliis nunc omiſſis quae videre licet apud *Decianum l. 4. c. 25. n. 30.*) quod Ordinarius sententiam à se latam exequi potest; delegatus vero non potest, sed eius senten-

tia per ordinarium executioni mandanda est. *l. cit. à Divo. ff. de re iud. intelligo.* de delegata non ab ipso principe, sed inferiore aliquo. *l. properandum. §. Sin autem iun. Glossa. C. de re iudic.* Nam Principis delegatus secundum utriusque juris placitum sententiam à se latam exequi potest. *Maranta de ord. iudic. Par. 4. Dist. 4. Vallens l. c. tit. 29. §. 4.* Officium, inquit, delegati consistit in exequenda intra annum sententia à se lata, si sit delegatus Principis, vel summi Pontificis. *c. Quaranti De off. deleg. aut ab alio iudice cum universitate causarum, eamque executionem potest delegatus sum-*

mi Pontificis etiam ordinario iudici de-
 mandare. c. *Significasti*. c. *Sane hoc tr.* ac
 cogere ad exequendum, licet is sciat sen-
 tentiam iniustam esse: nisi efficere va-
 leat apud delegatum, ut ab hoc onere li-
 beretur. Non enim cognitio illi, sed ex-
 ecutio tantum mandatur. c. *Pastoralis*. 28.
 §. *Quia verò hoc tr.* & notat. indi. c. *San-
 nè*. & c. *Significasti*. Menoch. De arbitr. Q.
 74. n. 48. Zerola v. *Delegatus*. §. *Saxo*.

TITVLVS XIV.

De Appellatione.

APPPELLATIO, de qua hic, est ab inferiori iudice
 ad superiorem facta provocatio, ratione gra-
 vaminis illati vel inferendi. Dividitur in iudi-
 cialem, & extraiudicialem. *Clem. 3. eod. tr.* Illa est
 à sententia definitiva, vel interlocutoria; hæc ab a-
 ctis & decretis extraiudicialibus. c. *Concertationi h.*
tr. Alias divisiones invenies apud *Vallensem l. 2. tr. 28.*

CXC.

DIFFERENTIA II.

Secundum Canones appellare licet à quolibet gravamine. c. *Cum sit
 Romana*. c. *Bonæ memoriæ De appell.* secundum leges verò non nisi
 in certis casibus, & ipso iure expressis. c. *Non solent*. 2. 2. 6. c. *Pasto-
 ralis*. de appell. *Galvanus*. 1. *Decianus*. l. 2. c.
 22. num. 29.

IVRIS Canonici sententia manife-
 sta est, permitti appellationem
 ab omni sententia, & gravamine,
 etiam extraiudiciali, illato vel in-
 ferendo. c. *Super eo*. c. *Cordi nobis*. hoc tr.
 in 6 *Clem. 5. Appellanti*. c. *Vt debitus*. c. *Cdm
 speciali*. de appell. & DD. communiter a-
 pud *Barbos*. Hodie tamen secundum
*Con. Tr. Sess. 24. c. 20. De reform. & Sess.
 17. c. 1. De reform.* facta limitatione, non
 ab
 Dd 3